

शिवमहिम्न शक्तिःस्तोत्रम्

वीतराग श्री स्वामी
 ओमप्रकाशानन्द
 सरस्वतीजी,
 हनुमान मन्दिर,
 ग्राम/पोस्ट: करावली,
 तह० सलम्बूर,
 जि: उदयपुर,
 राजस्थान.
 और

अघोर
 श्री शिवपुत्र
 शुकदेव चैतन्य
 महाराज जी,
 केदारनाथ धाम,
 जिला रुद्रप्रयाग,
 उत्तराखण्ड,
 के करकमलों में
 सादर समर्पण,
 तथा.....

ॐ

श्रीपुष्पदन्तप्रणीतं

शिवमहिम्नःस्तोत्रम्

तथा

श्रीदूर्वासामुनिविरचितं

शक्तिमहिम्नःस्तोत्रम्

मूलपाठः

प्रकाशकः—

सत्यं साधना कुटीर समिति

181, ग्रामः गौहरी माफी,

पोः रायवाला, ऋषिकेश, 249205 उत्तराखण्ड.

मो. 9557130251, ईपत्रः swsdsr@gmail.com

ॐ श्री गणेशाय नमः

॥ अथ शिवमहिम्नःस्तोत्रम् ॥

ॐ अस्य श्रीशिवमहिम्नःस्तोत्रस्य पुष्पदन्त ऋषिः, शिखरिणी छन्दः, शिवो देवता, मं बीजं, यं शक्तिः, वां कीलकं, सदाशिवकृपाप्रसादोपलब्धि—
पूर्वकाखिलपुरुषार्थसिद्धये पाठे विनियोगः।

अथ ऋष्यादिन्यासः :-

ॐ अस्य श्रीशिवमहिम्नःस्तोत्रस्य पुष्पदन्तर्षये
नमः —शिरसि, ॐ शिखरिणीछन्दसे नमः —मुखे,
ॐ शिवाय देवतायै नमः —हृदये, ॐ मं बीजाय
नमः —गुह्ये, ॐ यं शक्तये नमः —पादयोः, ॐ वां
कीलकाय नमः — नाभौ, ॐ सदाशिवकृपा—
प्रसादोपलब्धिपूर्वकाखिलपुरुषार्थसिद्धये पाठे
वेनियोगाय नमः —सर्वांगे।

<u>मन्त्राः</u>	<u>अथकरन्यासः</u>	<u>अथहृदयादिन्यासः</u>
ॐ ॐ नमः	अंगुष्ठाभ्यां नमः	हृदयाय नमः
ॐ नं नमः	तर्जनीभ्यां नमः	शिरसे स्वाहा
ॐ मं नमः	मध्यमाभ्यां नमः	शिखायै वषट्
ॐ शिं नमः	अनामिकाभ्यां नमः	कवचाय हुम्
ॐ वां नमः	कनिष्ठिकाभ्यां नमः	नेत्रत्रयाय वौषट्
ॐ यं नमः	करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः	अस्त्राय फट्
ॐ भूर्भुवःस्वरोमिति दिग्बन्धः ।		

अथ ध्यानम् :-

ध्यायेन्नित्यं महेशं रजतगिरिनिभं चारुचन्द्रावतंसं,
 रत्नाकल्पोज्ज्वलांगं परशुमृगवराभीतिहस्तं प्रसन्नं ।
 पद्मासीनं समन्तात्स्तुतममरगणैर्व्याघ्रकृत्तिं वसानं,
 विश्वाद्यं विश्ववन्द्यं निखिलभयहरं पंचवक्त्रं त्रिनेत्रं ॥

अथ स्तोत्रपाठः :-

गजाननं भूतगणाधिसेवितं,
 कपित्थजम्बूफलचारुभक्षणम् ।

उमासुतं शोकविनाशकारणं,

नमामि विघ्नेश्वरपादपंकजम् ।।

श्रीपुष्पदन्त उवाच—

महिम्नः पारं ते परमविदुषो यद्यसदृशी,
स्तुतिर्ब्रह्मादीनामपि तदवसन्नास्त्वयिगिरः ।
अथावाच्यः सर्वः स्वमतिपरिणामावधि गृणन्,
ममप्येष स्तोत्रे हर निरपवादः परिकरः ।।1।।

अतीतः पन्थानं तव च महिमा वाङ्मनसयो—
रतद्व्यावृत्त्या यं चकितमभिधत्ते श्रुतिरपि ।
स कस्य स्तोतव्यः कतिविधगुणः कस्य विषयः,
पदे त्वर्वाचीने पतति न मनः कस्य न वचः ।।2।।

मधुस्फीता वाचः परमममृतं निर्मितवत—
तव ब्रह्मन् किं वागपि सुरगुरोर्विस्मयपदम् ।
म त्वेतां वाणीं गुणकथन पुण्येन भवतः,
पुनामित्यर्थेऽस्मिन् पुरमथन बुद्धिर्व्यवसिता ।।3।।

तवैश्वर्यं यत्तज्जगदुदयरक्षाप्रलयकृत्,
 त्रयीवस्तु व्यस्तं तिसृषु गुणभिन्नासु तनुषु।
 अभव्यानामस्मिन् वरद रमणीयामरमणीं,
 विहन्तुं व्याक्रोशीं विदधत इहैके जडधियः॥४॥

किमीहः किंकायः स खलु किमुपायस्त्रिभुवनं,
 किमाधारो घाता सृजति किमुपादान इति च।
 अतर्क्यैश्वर्ये त्वय्यनवसरदुःस्थो हतधियः,
 कुतर्कोऽयं कांश्चिन् मुखरयति मोहाय जगतः॥५॥

अजन्मानो लोकाः किमवयववन्तोऽपि जगता—
 मधिष्ठातारं किं भवविधिरनादृत्य भवति।
 अनीशो वा कुर्याद् भुवनजनने कः परिकरो,
 यतो मन्दास्त्वां प्रत्यमरवर संशेरत इमे॥६॥

त्रयी सांख्यं योगः पशुपतिमतं वैष्णवमिति,
 प्रभिन्ने प्रस्थाने परमिदमदः पथ्यमिति च।
 रुचीनां वैचित्र्यादृजुकुटिलनानापथजुषां,
 नृणामेको गम्यस्त्वमसि पयसामर्णव इव॥७॥

महोक्षः खट्वाङ्गं परशुरजिनं भस्म फणिनः,
कपालं चेतीयत्तव वरद तन्त्रोपकरणम् ।
सुरास्तां तामृद्धिं दधति तु भवदभूप्रणिहितां,
न हि स्वात्मारामं विषयमृगतृष्णा भ्रमयति ॥ 8 ॥

ध्रुवं कश्चित्सर्वं सकलमपरस्त्वध्रुवमिदं,
परो ध्रौव्याध्रौव्ये जगति गदति व्यस्तविषये ।
समस्तेऽप्येतस्मिन् पुरमथन तैर्विस्मित इव,
स्तुवं जिह्रेमि त्वां न खलु ननु धृष्टा मुखरता ॥ 9 ॥

तवैश्वर्यं यत्नाद्यदुपरिविरांचिर्हरिर्धः,
परिच्छेत्तुं यातावनलमनलस्कन्धवपुषः ।
ततो भक्तिश्रद्धाभरगुरुगृणद्भ्यां गिरिश यत्,
स्वयं तस्थे ताभ्यां तव किमनुवृत्तिर्न फलति ॥ 10 ॥

अयत्नादापाद्य त्रिभवुनमवैरव्यतिकरं,
ऽशास्यो यद्बाहूनभृत रणकण्डूपरवशान् ।
शिरःपद्मश्रेणी रचितचरणाम्भोरुहबलेः,
स्थिरायास्त्वद्भक्तेस्त्रिपुरहर विस्फूर्जितमिदम् ॥ 11 ॥

अमुष्य त्वत्सेवासमधिगतसारं भुजवनं,
बलात्कैलासेऽपि त्वदधिवसतौ विक्रमयतः ।
अलभ्या पातालेऽप्यलसचलिताङ्गुष्ठशिरसि,
प्रतिष्ठा त्वय्यासीद्धुवमुपचितो मुह्यति खलः ॥12॥

यदृद्धिं सुत्राम्णो वरद परमोच्चैरपि सती—
मधश्चक्रे बाणः परिजनविधेयस्त्रिभुवनः ।
न तच्चित्रं तस्मिन्वरिवसितरि त्वच्चरणयो—
र्न कस्या उन्नत्यै भवति शिरसस्त्वय्यवनतिः ॥13॥

अकाण्डब्रह्माण्डक्षयचकितदेवासुरकृपा,
विधेयस्यासीद्यस्त्रिनयन विषं संहतवतः ।
स कल्माषः कण्ठे तव न कुरुते न श्रियमहो,
विकारोऽपि श्लाघ्यो भुवनभयभङ्गव्यसनिनः ॥14॥

असिद्धार्था नैव क्वचिदपि सदेवासुरनरे,
निवर्तन्ते नित्यं जगति जयिनो यस्य विशिखाः ।
स पश्यन्नीश त्वामितरसुरसाधारणमभूत्,
स्मरः स्मर्तव्यात्मा न हि वशिषु पथ्यः परिभवः ॥15॥

महीपादाघाताद्व्रजति सहसा संशयपदं,
 पदं विष्णोभ्राम्यद्भुजपरिघरुग्णग्रहगणम् ।
 मुहुर्घोर्दौस्थ्यं यात्यनिभृतजटाताडिततटा,
 जगद्रक्षायै त्वं नटसि ननु वामैव विभुता ॥16॥

वियद्व्यापी तारागणगुणितफेनोदगमरुचिः,
 प्रवाहो वारां यः पृषतलघुदृष्टः शिरसि ते ।
 जगद्धीपाकारं जलधिवलयं तेन कृतमि-
 त्यनेनैवोन्नेयं धृतमहिमदिव्यं तव वपुः ॥17॥

रथः क्षोणी यन्ता शतधृतिरगेन्द्रो धनुरथो,
 रथाङ्गे चन्द्रार्को रथचरणपाणिः शर इति ।
 दिधक्षोस्ते कोऽयं त्रिपुरतृणमाडम्बरविधि-
 र्विधेयैः क्रीडन्त्यो न खलु परतन्त्राः प्रभुधियः ॥18॥

रिस्ते साहस्रं कमलबलिमादाय पदयो-
 देकोने तस्मिन्निजमुदहरन्नेत्रकमलम् ।
 तो भक्त्युद्रेकः परिणतिमसौ चक्रवपुषा,
 त्रयाणां रक्षायै त्रिपुरहर जागर्ति जगताम् ॥19॥

क्रतौ सुप्तो जाग्रत्त्वमसि फलयोगे क्रतुमतां,
क्व कर्म प्रध्वस्तं फलति पुरुषाराधनमृते ।
अतस्त्वां संप्रेक्ष्य क्रतुषु फलदानप्रतिभुवं,
श्रुतौ श्रद्धां बद्ध्वा दृढपरिकरः कर्मसु जनः ॥२०॥

क्रियादक्षो दक्षः क्रतुपतिरधीशस्तनुभृता—
मृषीणामात्विज्यं शरणद सदस्याः सुरगणाः ।
क्रतुभ्रंशस्त्वत्तः क्रतुफलविधानव्यसनिनो,
ध्रुवं कर्तुः श्रद्धाविधुरमभिचाराय हि मखाः ॥२१॥

प्रजानाथं नाथ प्रसभमभिकं स्वां दुहितरं,
गतं रोहिद्धूतां रिरमयिषुमृष्यस्य वपुषा ।
धनुष्पाणेर्यातं दिवमपि सपत्राकृतममुम्,
त्रसन्तं तेऽद्यापि त्यजति न मृगव्याधरभसः ॥२२॥

स्वलावण्याशंसाधृतधनुषमह्नाय तृणवत्,
पुरः प्लुष्टं दृष्ट्वा पुरमथन पुष्पायुधमपि ।
यदि स्त्रैणं देवी यमनिरत देहार्धघटना—
दवैति त्वामद्धा बत वरद मुग्धा युवतयः ॥२३॥

श्मशानेष्वक्रीडा स्मरहर पिशाचाः सहचरा—
 शिचताभस्मालेपो स्रगपि नृकरोटीपरिकरः ।
 अमङ्गल्यं शीलं तव भवतु नामैवमखिलं,
 तथापि स्मर्तृणां वरद परमं मङ्गलमसि ॥24॥

मनः प्रत्यक्वित्ते सविधमवधायान्तमरुतः,
 प्रहृष्यद्रोमाणः प्रमदसलिलोत्संगितदृशः ।
 यदालोक्याह्लादं हृद इव निमज्ज्यामृतमये,
 दधत्यन्तस्तत्त्वं किमपि यमिनस्तत्किल भवान् ॥25॥

त्वमर्कस्त्वं सोमस्त्वमसि पवनस्त्वं हुतवह—
 स्त्वमापस्त्वं व्योम त्वमु धरणिरात्मा त्वमिति च ।
 परिच्छिन्नामेवं त्वयि परिणता बिभ्रतु गिरं,
 न विद्मस्तत्तत्त्वं वयमिह तु यत्त्वं न भवसि ॥26॥

त्रयीं तिस्रो वृत्तीस्त्रिभुवनमथो त्रीनपि सुरा—
 नकाराद्यैर्वर्णैस्त्रिभिरभिदधत्तीर्णविकृति ।
 तुरीयं ते धाम ध्वनिभिरवरुन्धानमणुभिः,
 समस्तं व्यस्तं त्वां शरणद गृणात्योमिति पदं ॥27॥

भवः शर्वो रुद्रः पशुपतिरथोग्रः सहमहां—
स्तथा भीमेशानाविति यदभिधानाष्टकमिदं ।
अमुष्मिन्प्रत्येकं प्रविचरति देव श्रुतिरपि,
प्रियायास्मै धाम्ने प्रविहितनमस्योऽस्मि भवते ॥ 28 ॥

नमो नेदिष्ठाय प्रियदव दविष्ठया च नमो,
नमः क्षोदिष्ठाय स्मरहर महिष्ठाय च नमः ।
नमो वर्षिष्ठाय त्रिनयन यविष्ठाय च नमो,
नमः सर्वस्मै तै तदिदमिति सर्वाय च नमः ॥ 29 ॥

बहलरजसे विश्वोत्पत्तौ भवाय नमो नमः,
प्रबलतमसे तत्संहारे हराय नमो नमः ।
जनसुखकृते सत्त्वोद्विक्तौ मृडाय नमो नमः,
प्रमहसि पदे निस्त्रैगुण्ये शिवाय नमो नमः ॥ 30 ॥

कृशपरिणति चेतः क्लेशवश्यं क्व चेदं,
क्व च तव गुणसीमोल्लङ्घिनी शश्वदृद्धिः ।
इति चकितममन्दीकृत्य मां भक्तिराधाद्,
वरद चरणयास्ते वाक्यपुष्पोपहारम् ॥ 31 ॥

असितगिरिसमं स्यात्कज्जलं सिन्धुपात्रे,
सुरतरुवरशाखा लेखनी पत्रमुर्वी ।
लिखति यदि गृहीत्वा शारदा सर्वकालं,
तदपि तव गुणानामीश पारं न याति ।।32।।

असुरसुरमुनीन्द्रैरर्चितस्येन्दुमौले—
ग्रथितगुणमहिम्नो निर्गुणस्येश्वरस्य ।
सकलगणवरिष्ठः पुष्पदन्ताभिधानो,
रुचिरमलघुवृत्तैः स्तोत्रमेतच्चकार ।।33।।

अहरहरनवद्यं धूर्जटेः स्तोत्रमेतत्,
पठति परमभक्त्या शुद्धचित्तः पुमान्यः ।
स भवति शिवलोके रुद्रतुल्यस्तथाऽत्र,
प्रचुरतरधनायुः पुत्रवान् कीर्तिमांश्च ।।34।।

दीक्षा दानं तपस्तीर्थं ज्ञानं यागादिकाः क्रियाः ।
हिम्नस्तव पाठस्य कलां नार्हन्ति षोडशीम् ।।35।।

आसमाप्तमिदं स्तोत्रं पुण्यं गन्धर्वभाषितं ।
अनौपम्यं मनोहारी शिवमीश्वरवर्णनम् ।।36।।

महेशान्नापरो देवो महिम्नो नापरा स्तुतिः ।
अघोरान्नापरो मन्त्रो नास्ति तत्त्वं गुरोः परं ॥३७॥

कुसुमदशननामा सर्वगन्धर्वराजः,
शिशुशशिघरमौलेर्देवदेवस्य दासः ।
स खलु निजमहिम्नो भ्रष्ट एवास्य रोषात्—
स्तवनमिदमकार्षीद् दिव्यदिव्यं महिम्नः ॥३८॥

सुरवरमुनिपूज्यं स्वर्गमोक्षैकहेतुं,
पठति यदि मनुष्यः प्राञ्जलिर्नान्यचेताः ।
व्रजति शिवसमीपं किन्नरैः स्तूयमानः,
स्तवनमिदममोघं पुष्पदन्तप्रणीतम् ॥३९॥

श्रीपुष्पदन्तमुखपंकजनिर्गतेन,
स्तोत्रेण किल्बिषहरेण हरप्रियेण ।
कण्ठस्थितेन पठितेन समाहितेन,
सुप्रीणितो भवति भूतपतिर्महेशः ॥४०॥

इत्येषा वाङ्मयी पूजा श्रीमच्छंकरपादयोः ।
अर्पिता तेन देवेशः प्रीयतां मे सदाशिवः ॥४१॥

ॐ महादेव शिव शंकर शम्भो उमाकान्त हर त्रिपुरारे ।
 मृत्युंजय वुषभध्वज शूलिन् गंगाधर मृड मदनारे ॥
 हर शिव शंकर गौरीशं वन्दे गंगाधरमीशं ।
 शिव रुद्रं पशुपतिमीशानं कलये काशीपुरिनाथं ॥
 जय शम्भो जय शम्भो शिव गौरीशंकर जय शम्भो ।
 जय शम्भो जय शम्भो शिव गौरीशंकर जय शम्भो ॥

इति श्री पुष्पदन्ताचार्यप्रणीतं श्रीशिवमहिम्नःस्तोत्रं सम्पूर्णं ।

॥ श्रीः ॥

॥ अथ श्रीशक्तिमहिम्नः स्तोत्रम् ॥

अथ संकल्पः :-

ॐ अस्य श्रीशक्तिमहिम्नः स्तोत्रस्य दूर्वासा ऋषिः शार्दूलविक्रीडितछन्दः, श्रीमहात्रिपुरसुन्दरी देवता, कण्डलह्रीं बीजं, हसकहलह्रीं शक्तिः, सकलह्रीं कीलवम्, श्रीमहात्रिपुरसुन्दरीदेवताप्रसादसिद्ध्यर्थं श्रीशक्तिमहिम्नः स्तोत्रपाठे विनियोगः ।

अथ ऋष्यादिन्यासः :-

ॐ अस्य श्रीशक्तिमहिम्नः स्तोत्रस्य दूर्वासा ऋषरं नमः - शिरसि । ॐ शार्दूलविक्रीडितछन्दसे नमः - मुखे । ॐ श्रीमहात्रिपुरसुन्दरीदेवतायै नमः - हृदये । ॐ कण्डलह्रीं बीजाय नमः - गुह्ये । ॐ हसकहलह्रीं शक्तये नमः - पादयोः । ॐ सकलह्रीं कीलकाय नमः - नाभौ । ॐ श्रीमहात्रिपुर सुन्दरीदेवताप्रसादसिद्ध्यर्थं श्रीशक्तिमहिम्नः स्तोत्रपाठे विनियोगाय नमः - सर्वांगे ।

मन्त्राः

अथ करन्यासः

अथ अंगन्यासः

ॐ कएईलहीं नमः अंगुष्ठाभ्यां नमः हृदयाय नमः
ॐ हसकहलहीं नमः तर्जनीभ्यां नमः शिरसे स्वाहा
ॐ सकलहीं नमः मध्यमाभ्यां नमः शिखायै वषट्
ॐ कएईलहीं नमः अनामिकाभ्यां नमः कवचाय हुम्
ॐ हसकहलहीं नमः कनिष्ठिकाभ्यां नमः नेत्रत्रयाय वौषट्
ॐ सकलहीं नमः करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः अस्त्राय फट्
ॐ भूर्भुवःस्वरोमिति दिग्बन्धः ।

अथ ध्यानम् :-

सिन्धूरारुणविग्रहां त्रिनयनां माणिक्यमौलिस्फुरत्,
तासनायकशेखरां स्मितमुखीमापीनवक्षोरुगं ।
पाणिभ्यामलिपूर्णरत्नचषकं रक्तोत्पलं बिभीतीं,
सौम्यां रत्नघटस्थरक्तचरणां ध्यायेत्परमम्बिकाम् ॥

श्री दूर्वासा महर्षिरुवाच :-

मातस्ते महिमा वक्तुं शिवेनापि न शक्यते ।
भक्त्याहं स्तोतुमिच्छामि प्रसीद मम सर्वदा ।।।।

श्रीमातस्त्रिपुरे परात्परतरे देवि त्रिलोकीमहा—
 सौन्दर्यार्णवमन्थनोद्भवसुधाप्राचुर्यवर्णोज्ज्वलं ।
 उद्यद्भानुसहस्रनूतनजपापुष्पप्रभं ते वपुः
 स्वान्ते मे स्फुरतु त्रिकोणनिलयं ज्येतिर्मयं वाङ्मयं ॥ 2 ॥

आदिक्षान्तसमस्तवर्णसुमणिप्रोते वितानप्रभे
 ब्रह्मादिप्रतिमाभिकीलितषडाधाराब्जकक्षेत्रते
 ब्रह्माण्डाब्जमहासने जननि ते मूर्तिं भजे चिन्मयीं
 सौषुम्नायतपीतपंकजमहामध्यत्रिकोणस्थितां ॥ 3 ॥

या बालेन्दुदिवाकराक्षिमधुरा या रक्तपद्मासना
 रत्नाकल्पविराजितांगलतिकापूर्णेन्दुवक्त्रोज्ज्वला ।
 अक्षस्रक्सृणिपाशपुस्तककरा या बालभानुप्रभा
 तां देवीं त्रिपुरां शिवां हृदि भजेऽभीष्टार्थसिद्ध्यै सदा ॥ 4 ॥

वन्देवाग्भवमैन्दवात्मसदृशं वेदादिविद्यागिरो
 भाषा देशसमुद्भवाः पशुगतास्छन्दांसि सप्तस्वरान्
 तालान्यंच महाध्वनीन्प्रकटयत्यात्मप्रकाशेन य—
 तद्बीजं पदवाक्यमानजनकं श्रीमातृके ते परम् ॥ 5 ॥

त्रैलोक्यस्फुटमंत्रतंत्रमहिमा स्वात्मोक्तिरूपं विना
यद्बीजं व्यवहारजालमखिलं नास्त्येव मातस्तव ।
तज्जाप्यस्मरणप्रसक्तसुमतिः सर्वज्ञतां प्राप्य कः
शब्दब्रह्मनिवासभूतवदनो नेन्द्रादिभिः स्पर्धते ॥६॥

मात्रा याऽत्र विराजतेऽतिविशदा तामष्टधामातृकां
शक्तिं कुण्डलिनीं चतुर्विधतनुं यस्तत्त्वविन्मन्यते ।
सोऽविद्याखिलजन्मकर्मदुरितारण्यं प्रबोधाग्निना
भस्मीकृत्य विकल्पजालरहितो मातः पदं तद्वजेत् ॥७॥

तत्ते मध्यमबीजमम्ब कलयाम्यादित्यवर्णं क्रिया-
ज्ञानेच्छाद्यमनन्तशक्तिविभवव्यक्तिं व्यनक्ति स्फुटं ।
उत्पत्तिस्थितिकल्पकल्पिततनुं स्वात्मप्रभावेन यत्
काम्यं ब्रह्महरीश्वरादिविबुधैः कामं क्रियायोजितैः ॥८॥

गमान्कारणतां गतानगणितान्कायैरनन्तैर्मही-
,ख्यैः सर्वमनोगतैरधिगतान्मानैरनेकैः स्फुटम् ।
कामक्रोधसलोभमोहमदमात्सर्यादिषट्कं च यत्
बीजं भ्राजयति प्रणौमि तदहं ते साधु कामेश्वरी ॥९॥

यद्भक्ताखिलकामपूरणचणस्वात्मप्रभावं महा—
जाड्यध्वान्तविदारणैकतरणिज्योतिः प्रबोधप्रदम् ।
यद्वेदेषु च गीयते श्रुतिमुखं मात्रात्रयेणोमिति
श्रीविद्ये तव सर्वराजवशकृत्तत्कामराजं भजे ॥10॥

यत्ते देवि तृतीयबीजमनलज्वालावलीसंनिभं
सर्वाधारतुरीयबीजमपरं ब्रह्माभिधाशब्दितम् ।
मूर्धन्यान्तविसर्गभूषितमहौकारात्मकं तत्परं
संविद्रूपमनन्यतुल्यमभितः स्वान्ते मम द्योततां ॥11॥

सर्वं सर्वत एव सर्गसमये कार्येन्द्रियाण्यन्तरा
तत्तद्दिव्यहृषीककर्मभिरियं संव्यश्नुवाना परा ।
वागर्थव्यवहारकारणतनुः शक्तिर्जगद्रूपिणी
यद्बीजात्मकतां गता तव शिवे तन्नौमि बीजं परं ॥12॥

अग्नीन्दुद्युमणिप्रभंजनधरानीरान्तरस्थायिनी
शक्तिर्ब्रह्महरीशवासवमुखामर्त्यासुरात्मस्थिता ।
सृष्टस्थावरजंगमस्थितमहाचैतन्यरूपा च या
यद्बीजस्मरणेन सैव भवती प्रादुर्भवत्यम्बिके ॥13॥

स्वात्मश्रीविजिताजविष्णुमघवश्रीपूरणैकव्रतं
 सद्विद्याकविताविलासलहरीकल्लोलिनीदीपकम् ।
 बीजं यस्त्रिगुणप्रवृत्तिजनकं ब्रह्मेति यद्योगिनः
 शान्ताः सत्यमुपासते तदिह ते चित्ते दधे श्रीपरे ॥ 14 ॥

एकैकं तव मातृके परतरं संयोगि वा योगि वा
 विद्यादिप्रकटप्रभावजनकं जाड्यान्धकारापहम् ।
 यन्निष्ठाश्च महोत्पलासनमहाविष्णुप्रहर्त्रादयो
 देवाः स्वेषु विधिष्वनन्तमहिमस्फूर्तिं दधत्येव तत् ॥ 15 ॥

इत्थं त्रीण्यपि मूलवाग्भवमहाश्रीकामराजस्फुरत्
 छक्त्याख्यानि चतुःश्रुतिप्रकटितान्युत्कृष्टकूटानि ते
 भूतर्तुश्रुतिसंख्यवर्णविदितान्यारक्तकान्ते शिवे
 यो जानाति स एव सर्वजगतां सृष्टिस्थितिध्वंसकृत् ॥ 16 ॥

। ह्यायोनिरमासुरेश्वरसुहृल्लेखाभिरुक्तैस्तथा
 ।। तार्ण्डेन्दुमनोजहंसवसुधामायाभिरुत्तंसितैः ।
 सोमाम्बुक्षितिशक्तिभिः प्रकटितैर्बाणांगवेदैः क्रमा-
 द्वर्णैः श्रीशिवदेशिकेन विदितां विद्यां तवाम्बाश्रये ॥ 17 ॥

नित्यं यस्तव मातृकाक्षरसखीं सौभाग्यविद्यां जपेत्
 संपूज्याखिलचक्रराजनिलयां सायंतनाग्निप्रभाम् ।
 कामाख्यं शिवनामतत्त्वमुभयं व्याप्यात्मना सर्वतो
 दीव्यन्तीमिह तस्यसिद्धिरचिरात्स्यात्त्वत्स्वरूपैकता ॥१८॥

काव्यैर्पापठितैः किमल्पविदुषां जोघुष्यमाणैः पुनः
 किं तैर्व्याकरणैर्बुबोधिषितया किं वाभिधानश्रिया ।
 एतैरम्ब न बोभवीति सुकविस्तावत्तव श्रीमतो—
 यावन्नानुसरीसरीति सरणिं पादाब्जयोः पावनीं ॥१९॥

गेहं नाकति गर्वितः प्रणतति स्त्रीसंगमो मोक्षति
 द्वेषी मित्रति पातकं सुकृतति क्षमावल्लभो दासति ।
 मृत्युर्वेद्यति दूषणं सुगुणति त्वत्पादसंसेवनात्
 त्वां वन्दे भवभीतिभंजनकरीं गौरीं गिरीशप्रियां ॥२०॥

आद्यैरग्निरवीन्दुबिम्बनिलयैरम्ब त्रिलिंगात्मभि—
 र्मिश्रारक्तसितप्रभैरनुपमैर्युष्मत्पदैस्तैस्त्रिभिः ।
 स्वात्मोत्पादितकाललोकनिगमावस्थामरादित्रयै—
 रुद्धूतं त्रिपुरेति नाम कलयेद्यस्ते स धन्यो बुधः ॥२१॥

आद्यो जाप्यतमार्थवाचकतया रूढः स्वरः पंचमः
 सर्वोत्कृष्टतमार्थवाचकतया वर्णः पवर्गान्तकः ।
 वक्तृत्वेन महाविभूतिसरणिस्त्वाधारगो हृद्गतो
 भूमध्ये स्थित इत्यतः प्रणवता ते गीयतेऽम्बागमैः ॥ 22 ॥

गायत्री सशिरास्तुरीयसहिता सन्ध्यामयीत्यागमै—
 राख्याता त्रिपुरे त्वमेव महतां शर्मप्रदा कर्मणाम् ।
 तत्तद्दर्शनमुख्यशक्तिरपि च त्वं ब्रह्मकर्मेश्वरी
 कर्तार्हन्पुरुषो हरिश्च सविता बुद्धः शिवस्त्वं गुरुः ॥ 23 ॥

अन्नप्राणमनःप्रबोधपरमानन्दैः शिरःपक्षयुक्
 पुच्छात्मप्रकटैर्महोपनिषदां वाग्भिः प्रसिद्धीकृतैः ।
 कोशैः पंचभिरेभिरम्ब भवतीमेतत्प्रलीनामिति
 ज्योतिः प्रज्वलदुज्ज्वलात्मचपलां यो वेद स ब्रह्मवित् ॥ 24 ॥

ऽच्चित्तत्त्वमसीति वाक्यविदितैरध्यात्मविद्याशिव—
 ब्रह्माख्यैरखिलप्रभावमहितैस्तत्त्वैस्त्रिभिः सद्गुरोः ।
 त्वद्रूपस्य मुखारविन्दविवरात्संप्राप्य दीक्षामतो
 यस्त्वां विन्दति तत्त्वतस्तदहमित्यार्यं स मुक्तो भवेत् ॥ 25 ॥

सिद्धान्तैर्बहुभिः प्रमाणगदितैरन्यैरविद्यातमो
 नक्षत्रैरिव सर्वमन्धतमसं तावन्न निर्भिद्यते ।
 यावत्ते सवितेव संमतमिदं नोदेति विश्वान्तरे
 जन्तोर्जन्मविमोचनैकभिदुरं श्रीशाम्भवं श्रीशिवे ॥ 26 ॥

आत्मासौ सकलेन्द्रियाश्रयमनोबुद्ध्यादिभिः शोचितः
 कर्माबद्धतनुर्जनिं च मरणं प्रैतीति यत्कारणं ।
 तत्ते देवि महाविलासलहरी दिव्यायुधानां जयस्
 तस्मात्सद्गुरुमभ्युपेत्य कलये त्वामेव चेन्मुच्यते ॥ 27 ॥

नानायोनिसहस्रसंभववशाज्जाता जनन्यः कति
 प्रख्याता जनकाः कियन्त इति मे सेत्स्यन्ति चाग्रे कति ।
 एतेषां गणनैव नास्ति महतः संसारसिंधोर्विधे—
 भीतं मां नितरामनन्यशरणं रक्षानुकम्पानिधे ॥ 28 ॥

देहक्षोभकरैर्बहुविधैर्दानैश्च होमैर्जपैः
 संतानैर्हयमेधमुख्यसुमखैर्नानाविधैः कर्मभिः ।
 यत्संकल्पविकल्पजालमलिनं प्राप्यं पदं तस्य ते
 दूरादेव निवर्तते परतरं मातः पदं निर्मलम् ॥ 29 ॥

पंचाशन्निजदेहजाक्षरमयैर्नानाविधैर्धातुभि-
 र्बह्वर्थैः पदवाक्यमानजनकैरर्थाविनाभावितैः ।
 साभिप्रायवदर्थकर्मफलदैः ख्यातैरनन्तैरिदं
 विश्वं व्याप्य चिदात्मनाहमहमित्युज्जृम्भसे मातृके ॥ 30 ॥

श्रीचक्रं श्रुतिमूलकोश इति ते संसारचक्रात्मकं
 विख्यातं तदधिष्ठिताक्षरशिवज्योतिर्मयं सर्वतः ।
 एतन्मन्त्रमयात्मिकाभिररुणं श्रीसुन्दरीभिर्वृतं
 मध्ये बैन्दवसिंहपीठललिते त्वं ब्रह्मविद्या शिवे ॥ 31 ॥

बिन्दुप्राणविसर्गजीवसहितं बिन्दुत्रिबीजात्मकं
 षट्कूटानि विपर्ययेण निगदेत्तारत्रिबालाक्षरैः ।
 एभिः संपुटितं प्रजप्य विहरेत्प्रासादमन्त्रं परं
 गुह्याद्गुह्यतमं सयोगजनितं सद्भोगमोक्षप्रदम् ॥ 32 ॥

आताम्रार्कसहस्रदीप्तिपरमा सौन्दर्यसारैरलं
 नोकातीतमहोदयैरुपयुता सर्वोपमागोचरैः ।
 नानानर्घ्यविभूषणैरगणितैर्जाज्वल्यमानाभितस्
 त्वं मातस्त्रिपुरारिसुन्दरि कुरु स्वान्ते निवासं मम ॥ 33 ॥

शिंजन्नूपुरपादकंकणमहामुद्रासु लाक्षारसा—
 लंकारांकितपादपंकजयुगं श्रीपादुकालंकृतम् ।
 उद्गास्वन्नखचन्द्रखण्डरुचिरं राजज्जपासंनिभं
 ब्रह्मादित्रिदशासुरार्चितमहं मूर्ध्नि स्मराम्यम्बिके ॥ 34 ॥

आरक्तच्छविनातिमार्दवयुजा निःश्वासहार्येण यत्
 कौशेयेन विचित्ररत्नघटितैर्मुक्ताफलैरुज्ज्वलैः ।
 कूजत्कांचनकिंकिणीभिरभितः संनद्धकांचीगुणै—
 रादीप्तं सुनितम्बबिम्बमरुणं ते पूजयाम्यम्बिके ॥ 35 ॥

कस्तूरीघनसारकुंकुमरजो गन्धोत्कटैश्चन्दनै—
 रालिप्तं मणिमालयातिरुचिरं ग्रैवेयहारादिभिः ।
 दीप्तं दिव्यविभूषणैर्जननि ते ज्योतिर्विभास्वत्कुच—
 व्याजस्वर्णघटद्वयं हरिहरब्रह्मादिपीतं भजे ॥ 36 ॥

मुक्तारत्नसुवर्णकान्तिकलितैस्ते बाहुवल्लीरहं
 केयूरोत्तमबाहुदण्डवलयैर्हस्तांगुलीभूषणैः ।
 संपृक्ताः कलयामि हीरमणिमन्मुक्ताफलाकीलित—
 ग्रीवापट्टविभूषणेन सुभगे कण्ठं च कम्बुश्रियम् ॥ 37 ॥

तप्तस्वर्णकृतोरुकुण्डलयुगं माणिक्यमुक्तोल्लस-
 द्वीराबद्धमनन्यतुल्यमपरं हैमं च चक्रद्वयं ।
 शुक्राकारनिकारदक्षमपरं मुक्ताफलं सुन्दरं
 बिभ्रत्कर्णयुगं नमामि ललितं नासाग्रभागं शिवे ॥ 38 ॥

उद्यत्पूर्णकलानिधिश्रिवदनं भक्तप्रसन्नं सदा
 संफुल्लाम्बुजपत्रचित्रसुषमा धिक्कारदक्षेक्षणं ।
 सानन्दं कृतमन्दहासमसकृत्प्रादुर्भवत्कौतुकं
 कुन्दाकारसुदन्तपंक्तिशशिभापूर्णं स्मराम्यम्बिके ॥ 39 ॥

शृंगारादिरसालयं त्रिभुवनीमाल्यैरतुल्यैर्युतं
 सर्वाङ्गीनसदङ्गरागसुरभिः श्रीमद्वपुर्दीपितम् ।
 ताम्बूलारुणपल्लवाधरयुतं रम्यं त्रिपुण्ड्रं दध-
 द्वालं नन्दनचन्दनेन जननि ध्यायामि ते मङ्गलम् ॥ 40 ॥

जातीचम्पककुन्दकेसरमहागन्धोद्विगरत्केतकी
 नीपाशोकशिरीषमुख्यकुसुमैः प्रोत्तंसिता धूपिता ।
 आनीलाञ्जनतुल्यमत्तमधुपश्रेणीव वेणी तव
 श्रीमातः श्रयतां मदीयहृदयाम्भोजं सरोजालये ॥ 41 ॥

लेखालभ्यविचित्ररत्नघटितं हैमं किरीटोत्तमं
मुक्ताकांचनकिंकिणीगणमहाहीरप्रबद्धोज्ज्वलम् ।
चंचच्चन्द्रकलाकलापमहितं देवद्रुपुष्पार्चितै—
र्माल्यैरम्ब विलम्बितं सशिखरं बिभ्रच्छिरस्ते भजे ॥ 42 ॥

उत्क्षिप्तोच्चसुवर्णदण्डकलितं पूर्णेन्दुबिम्बाकृति—
च्छत्रं मौक्तिकचित्ररत्नखचितं क्षौमांशुकोत्तंसितम् ।
मुक्ताजालविलम्बितं सकलशं नानाप्रसूनार्चितं
चन्द्रोड्डामरचामराणि दधते श्रीदेवि ते स्वश्रियः ॥ 43 ॥

विद्यामन्त्ररहस्यविन्मुनिगणैः क्लृप्तोपचारार्चनां
वेदादिस्तुतिगीयमानचरितां वेदान्ततत्त्वात्मिकां ।
सर्वास्ताः खलु तुर्यतामुपगतास्त्वद्रश्मिदेव्यः परा—
स्त्वां नित्यं समुपासते स्वविभवैः श्रीचक्रनाथे शिवे ॥ 44 ॥

एवं यः स्मरति प्रबुद्धसुमतिः श्रीमत्स्वरूपं परं
वृद्धोऽप्याशु युवा भवत्यनुपमः स्त्रीणामनंगायते ।
सोऽष्टैश्वर्यतिरस्कृताखिलसुरश्रीजृम्भणैकालयः
पृथ्वीपालकिरीटकोटिवलभीपुष्पार्चितांघ्रिर्भवेत् ॥ 45 ॥

अथ तव धनुः पुण्ड्रेक्षुत्वात्प्रसिद्धमतिद्युति-
स्त्रिभुवनवधूमुद्यज्ज्योत्स्नाकलानिधिमण्डलम् ।
सकलजननि स्मारं स्मारं गतः स्मरतां नर-
स्त्रिभुवनवधूमोहाम्मोधेः प्रपूर्णविधुर्भवेत् ॥४६॥

प्रसूनशरपंचकप्रकटजृम्भणागुम्फितं
त्रिलोकमवलोकयत्यमलचेतसा चंचलम् ।
अशेषतरुणीजनस्मरविजृम्भणे यः सदा
पटुर्भवति ते शिवे त्रिजगदंगणाक्षोभणे ॥४७॥

पाशं प्रपूरितमहासुमतिप्रकाशो
यो वा तव त्रिपुरसुन्दरि सुन्दरीणाम् ।
आकर्षणेऽखिलवशीकरणे प्रवीणं
चित्ते दधाति स जगत्त्रयवश्यकृत्स्यात् ॥४८॥

यः स्वान्ते कलयति कोविदस्त्रिलोकी-
स्तम्भारम्भणचणमत्युदारवीर्यम् ।
मातस्ते विजयनिजांकुशं सयोषा
देवांस्तम्भयति भूभुजोऽन्यसैन्यम् ॥४९॥

चापध्यानवशाद्भवोद्भवमहामोहं महाजृम्भणं
 प्रख्यातं प्रसवेषु चिन्तनवशात्तत्तच्छरव्यं सुधीः ।
 पाशध्यानवशात्समस्तजगतां मृत्योर्वशित्वं महा—
 दुर्गस्तम्भमहांकुशस्य मननान्मायाममेयां तरेत् ॥ 50 ॥

न्यासं कृत्वा गणेशग्रहभगणमहायोगिनीराशिपीठैः
 षड्भिः श्रीमातृकार्णैः सहितबहुकलैरष्टवाग्देवताभिः ।
 सश्रीकण्ठादियुग्मैर्विमलनिजतनौ केशवाद्यैश्च तत्त्वैः
 षट्त्रिंशद्भिश्च तत्त्वैर्भगवति भवतीं यः स्मरेत्स त्वमेव ॥ 51 ॥

सुरपतिपुरलक्ष्मीजृम्भणातीतलक्ष्मीः
 प्रभवति निजगेहे यस्य दैवं त्वमार्ये ।
 तव विविधकलानां पात्रभूतस्य तस्य
 त्रिभुवनविदिता सा जृम्भते कीर्तिरच्छा ॥ 52 ॥

मातस्त्वं भूर्भुवःस्वर्महरसि नृतपःसत्यलोकैश्च सूर्य—
 न्द्वारज्ञाचार्यशुक्रार्किभिरपि निगमब्रह्मभिः प्रोतशक्तिः ।
 प्राणायामादियत्नैः कलयसि सकलं मानसं ध्यानयोगं
 येषां तेषां सपर्या भवति सुरकृता ब्रह्मते ज्ञानते च ॥ 53 ॥

क्व मे बुद्धिर्वाचा परमविदुषो मन्दसरणिः
 क्व ते मातर्ब्रह्मप्रमुखविदुषामाप्तवचसाम् ।
 अभून्मे विस्फूर्तिः परतरमहिम्नस्तव नुतिः
 प्रसिद्धं क्षन्तव्यं बहुलतरचापल्यमिह मे ॥ 54 ॥

प्रसीद परदेवते मम हृदि प्रभूतं भयं
 विदारय दरिद्रतां दलय देहि सर्वज्ञताम् ।
 निधेहि करुणानिधे चरणपद्मयुग्मं स्वकं
 निवारय जरामृती त्रिपुरसुन्दरि श्रीशिवे ॥ 55 ॥

इति त्रिपुरसुन्दरीस्तुतिमिमां पठेद्यः सुधीः
 स सर्वदुरिताटवीपटलचण्डदावानलः ।
 भवेन्मनसि वाञ्छितं प्रतितसिद्धिवृद्धिर्भवे—
 दनेकविधसंपदां पदमनन्यतुल्यो भवेत् ॥ 56 ॥

पृथ्वीपालप्रकटमुकुटस्रग्जोराजिताङ्घ्रि—
 विद्वत्पुंजानतिनुतिसमाराधितो बाधितारिः ।
 विद्याः सर्वाः कलयति हृदा व्याकरोति प्रवाचा
 लोकाश्चर्यैर्नवनवपदैरिन्दुबिम्बप्रकाशैः ॥ 57 ॥

संगीतं गिरिजे कवित्वसरणिं चाम्नायवाक्यसूतेः
व्याख्यातं हृदि तावकीनचरणद्वन्द्वं च सर्वज्ञताम् ।
श्रद्धां कर्मणि कालिकेऽतिविपुलश्रीजृम्भणं मन्दिरे
सौन्दर्यं वपुषि प्रकाशमतुलं प्राप्नोति विद्वान्कविः ।। 58 ।।

भूष्यं वैदुष्यमुद्यद्दिनकरकिरणाकारमाकारतेजः
सुव्यक्तं भक्तिमार्गं निगमनिगदितं दुर्गमं योगमार्गं ।
आयुष्यं ब्रह्मपोष्यं हरगिरिविशदां कीर्तिमभ्येत्य भूमौ
देहान्ते ब्रह्मपारं परशिवचरणाकारमभ्येति विद्वान् ।। 59 ।।

दुर्वाससा महितदिव्यमुनीश्वरेण
विद्याकलायुवतिमन्मथमूर्तिनैतत् ।
स्तोत्रं व्यधायि रुचिरं त्रिपुराम्बिकायाः
वेदागमैकपटलीविदितैकमूर्तेः ।। 60 ।।

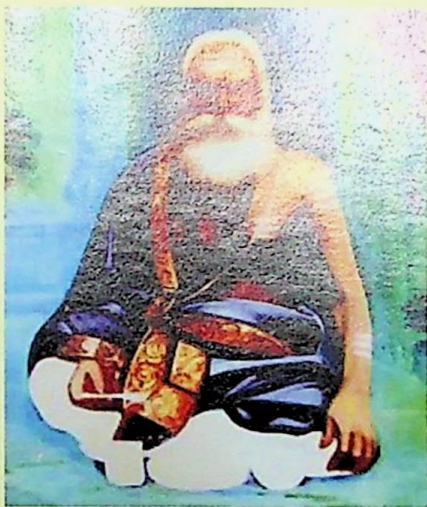
सदसदनुग्रहनिग्रह, गृहीतमुनिविग्रहो भगवान् ।
सर्वासामुपनिषदां, दुर्वाससा जयति देशिकः प्रथमः ।। 61 ।।

यदक्षरं पदं भ्रष्टं मात्राहीनं च यद्ववेत् ।
तत्सर्वं क्षम्यतां देव प्रसाद परमेश्वर ॥62॥

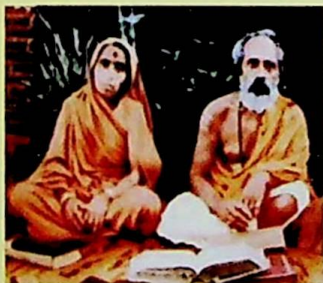
ॐ पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात्पूर्णमुदच्यते ।
पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यते ॥63॥
ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

॥इति दुर्वासमहामुनिविरचितं
श्रीशक्तिमहिम्नःस्तोत्रं संपूर्ण ॥

ब्रह्मलीन वेदमूर्ति श्री नर्मदाशंकर
भवानीशंकर शुक्ला

तपोमूर्ति स्वर्गीय श्रीमती चंचलबा वैद्यराज स्वर्गीय श्री
और अनिरुद्ध हरिशंकर शुक्ला
वेदमूर्ति स्वर्गीय श्री हरिशंकर

श्री डॉ. अश्विन कुमार शुक्ला

श्रीमती डॉ. अल्पा शुक्ला,

कु. हेमानी शुक्ला और

चि. नचिकेता शुक्ला (सपरिवार)

ने श्रद्धा व भक्तिपूर्वक छपाकर लोकार्पण किया है।

अतः सबकी ओर से प्रकाशक उनकी मंगलकामना

करते हैं और शिव शक्ति से प्रार्थना करते हैं कि

उनके जीवन का लक्ष्य अवश्य प्राप्त हो तथा

सर्वतोअभिवृद्धि हो।

पता:-आकाशदीप, आशीर्वाद अस्पताल के सामने,

गोविन्दनगर, दाहोद, गुजरात ३८९१५१ भारत.

मूल्य :- नित्यपाठः